

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

forrige Uge. Der var imidlertid ikke noget Rigsdagsmøde før i Dag, og derfor kunde jeg ikke godt forelægge det tidligere end i Dag, den 14. Fiskerne har anmodet om, at Loven maatte træde i Kraft fra den 15. at regne, og derfor har jeg søgt at forcere Sagen frem, og naar der er Enighed om den, kan der formentlig ikke være nogen Ulykke deri.

Hermed sluttede Forhandlingen

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Ministeren for offentlige Arbejder af Oluf Pedersen og Hans Hansen (Rørby) angaaende Statsbanernes Overtagelse af Bilruter.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 3082).

Ordføreren for Forespørgerne (Oluf Pedersen). Det er jo almindelig kendt, at vi fra Retsforbundets Side er Modstandere af, at Staten skal drive Erhvervsvirksomhed. Vi har hævdet denne Modstand her i Tinget ved at gaa imod de Love, som sætter ind i den Retning, ud fra den Hovedbetragtning, at vi anser det for Statens Hovedopgave at være Retsværner; og at Staten bør nøjes med at beskæftige sig med denne overordentlig vigtige Opgave. Det er dette høje Tings ærede Medlemmer bekendt, at vi har sat ind overfor Statsdriften af det kongelige Teater, men at et Forslag til Ophævelse heraf, som vi har fremsat her, ikke har vundet Tilslutning. Man gik den modsatte Vej og lavede i Stedet Dobbeldrift paa Teatret. Vi ved nu, at Resultatet af denne Dobbeldrift har været et øget Underskud for Statskassen. Og paa samme Maade ser vi paa det med Hensyn til Statsbanerne. De danske Statsbaner har jo hidtil givet et stort Underskud, men ogsaa her ser det ud til, at man vil gaa den modsatte Vej af den, vi har peget paa, og gaa til

Udvidelse af denne Statsdrift derved, at man vil overtage private Bilruter. Vi ser saadan paa det, at det, der ligger til Grund for Statsbanernes Underskud, er selve *Statsdriften*; det er *der*, det glipper. Rutebilerne giver i Dag et Overskud til deres Indehavere paa omkring et Par Millioner Kroner, foruden at Bilejerne maa betale Erhvervsstat til et Beløb af andre 2 Mill. Kr. Det maa jo være disse to Millioner Kroner, som Indehaverne har i Overskud, man nu er ude efter. Men jeg tror, at vil Staten prøve paa at drive Bilruterne, vil Resultatet blive, at man ikke ad denne Vej naar til noget Overskud af Statsbanerne, men at man tværtimod vil forøge Underskuddet. Det staaer bl. a. i Forbindelse med den nære Tilknytning, der er mellem de private Rutebiler og Befolkningen, et Gensidighedsforhold, det vil være umuligt at opretholde, naar Staten har overtaget Rutebilerne.

Jeg vilde mene, at man i Stedet for skulde have slaaet ind paa Samarbejdets Vej, prøvet paa at faa et trafikalt Samarbejde i Gang mellem Rutebilerne og Statsbanerne. Jeg tror, det vilde have tjent begge Parter meget bedre. Vi ser jo ogsaa, hvorledes rundt om i Landet Amsraadene har indtaget det Standpunkt, at de har modsat sig Statsbanernes Overtagelse af Rutebilerne og er gaaet ind for et Samarbejde. Og jeg vil mene, at det ogsaa er i nøje Overensstemmelse med Befolkningens Opfattelse.

Det er naturligt, at vi, naar vi er Modstandere af Statsbanernes Overtagelse af Rutebiler, ogsaa maa give Udtryk for denne Modstand her i Tinget; vi maa sætte ind imod de Love, som giver Staten Adkomst dertil. Men man maa da spørge: *Hvilken Adkomst har Statsbanerne?* Derom vil man lede forgæves i Lovgivningen. Man har set en lille Smule derom ved Lovgivningen om de sønderjydske Baner, hvor det i Bemærkningerne blev angivet, at man vilde overtage visse Bilruter, men hvor det ikke stod i selve Loven — som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) gjorde opmærksom paa ved Sagens Behandling her i Tinget. Der er med andre Ord ingen Lov vedtaget, som bemyndiger Statsbanerne til at købe Bilruter. Spørgsmaalet er da: Kan man da gaa ud fra, at dette heller ikke er sket? Og hvis det dog skulde være sket, i hvilket